Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B** **KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 447/2014,**

2. mai 2014,

milles käsitletakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 231/2014 (millega luuakse ühinemiseelse abi rahastamisvahend (IPA II)) rakendamise erieeskirju

(ELT L 132, 3.5.2014, lk 32)

Parandatud:

►**C1** Parandus, ELT L 277, 22.10.2015, lk 60 (447/2014)

▼B

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 447/2014,

2. mai 2014,

milles käsitletakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 231/2014 (millega luuakse ühinemiseelse abi rahastamisvahend (IPA II)) rakendamise erieeskirju

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2014. aasta määrust (EL) nr 231/2014, millega luuakse ühinemiseelse abi rahastamisvahend (IPA II), ([1]) eriti selle artiklit 12,

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 236/2014 ([2]) kehtestatakse välistegevuse rahastamisvahendi rakendamise ühised eeskirjad ja menetlused kõigi üheksa vahendi jaoks. Täiendavad erieeskirjad tuleks sätestada konkreetsete olukordade, eelkõige kaudse eelarve täitmise, piirkondliku ja territoriaalse poliitikameetme raames rahastatavate piiriüleste koostööprogrammide ning põllumajanduse ja maaelu arengu poliitikameetme raames rahastatavate maaelu arengu programmide jaoks.

(2) Komisjon ja määruse (EL) nr 231/2014 I lisas loetletud abisaajariigid (edaspidi „IPA II abisaajariigid”) peavad sõlmima raamlepingute ja valdkondlike lepingute vormis kokkulepped, milles sätestatakse nende koostöö põhimõtted käesoleva määruse alusel, et tagada ühinemiseelse abi kõigis IPA II abisaajariikides ühel viisil rakendamine ja usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtetest kinnipidamine.

(3) Komisjon peaks toetama IPA II abisaajariikide jõupingutusi arendada oma suutlikkust hallata liidu vahendeid kooskõlas liidu õigusaktides sätestatud põhimõtete ja eeskirjadega. Selleks peaks komisjon seal, kus see kohaseks osutub, delegeerima eelarve täitmisega seotud ülesanded IPA II abisaajariikidele.

(4) Programmitööga seotud isevastutus ja IPA II abi rakendamine peaksid lasuma peamiselt IPA II abisaajariikidel, kes peavad looma nõutud struktuurid ja ametiasutused ning esitama komisjonile taotluse saada endale eelarve täitmisega seotud ülesanded.

([1]) ELT L 77, 15.3.2014, lk 11.

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 236/2014, 11. märts 2014, millega kehtestatakse liidu välistegevuse rahastamisvahendite rakendamise ühised eeskirjad ja menetlused (ELT L 77, 15.3.2014, lk 95).

▼B

(5) Seega tuleb sätestada erieeskirjad IPA II abisaajariikidele eelarve täitmisega seotud ülesannete delegeerimiseks kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL, Euratom) nr 966/2012 ([1]) ning komisjoni delegeeritud määrusega (EL) nr 1268/2012 ([2]).

(6) Tingimused, mis ühinejariik peab täitma, on kohustuslikud, et tagada riigi finantsjuhtimise üleüldine kvaliteet.

(7) Kindlaks tuleb määrata finantskorrektsioonide tegemise erieeskirjad ja IPA II abisaajariikide suhtes kohaldatavad menetlused juhul, kui need rakendavad liidu abi kaudse eelarve täitmise raames.

(8) Et tagada määruse (EL) nr 231/2014 (edaspidi „IPA II abi") raames antava liidu ühinemiseelse finantsabi rakendamise tõhusus, tulemuslikkus, sidusus ja koordineeritus, peaks määrust (EL) nr 236/2014 täiendama üksikasjalikud järelevalvet ja hindamist käsitlevad eeskirjad.

(9) Sätestada tuleb aruandlust käsitlevad erieeskirjad, et selgitada üksikasjalikumalt aruandluse nõudeid, millele IPA II abisaajariigid peavad vastama.

(10) Tõhusa kooskõla saavutamiseks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 45/2001, ([3]) määrusega (EL, Euratom) nr 966/2012 ja delegeeritud määrusega (EL) nr 1268/2012 tuleks määrata kindlaks IPA II abi läbipaistvust ja nähtavust käsitlevad erieeskirjad.

(11) IPA II abi tuleks muu hulgas kasutada piiriülese koostöö edendamiseks IPA II abisaajariikide vahel ning IPA II abisaajariikide ja liikmesriikide või Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 232/2014 ([4]) loodud Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendi kohaldamisalasse jäävate riikide vahel. Osalejate rolli ja vastutust tuleb täpsustada, võttes arvesse erinevaid olukordi, eelkõige seoses IPA II abisaajariikide ja liikmesriikide piiriülese koostööga.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, 25. oktoober 2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298, 26.10.2012, lk 1).

([2]) Komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 1268/2012, 29. oktoober 2012, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju) kohaldamise eeskirju (ELT L 362, 31.12.2012, lk 1).

([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 45/2001, 18. detsember 2000, üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 232/2014 Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendi loomise kohta (ELT L 77, 15.3.2014, lk 27).

▼B

(12) Maaelu arengu programmide raames peaks IPA II abi põllumajanduse ja maaelu arengu poliitikavaldkonnas edendama järkjärgulist ühtlustamist ühise põllumajanduspoliitika õigusliku raamistikuga. Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi tegevustega sarnaste tegevuste rahastamise jaoks on vaja erieeskirju, rakendamaks neid haldus- ja kontrollisüsteemide kaudu, mis sarnanevad liikmesriikide selliste vastavate struktuuridega, millel on samasuguse iseloomuga funktsioonid.

(13) IPA II 2014. aasta programmide õigeaegse kavandamise ja rakendamise huvides peaks käesolev määrus jõustuma kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

(14) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas IPA II komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

IPA ABI KOHALDAMISE SISU JA ÜLDRAAMISTIK

I PEATÜKK

Sisu ja mõisted

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesolevas määruses sätestatakse määruse (EL) nr 231/2014 rakendamise ühetaolisi tingimusi ja määruse (EL) nr 236/2014 rakendamise üksikasjalikke eeskirju kehtestavad erieeskirjad seoses IPA II abi rakendamise meetodite, finantsjuhtimise, järelevalve, hindamise ja aruandluse, läbipaistvuse ja nähtavusega ning erieeskirjad piiriülese koostöö jaoks regionaalse ja territoriaalse koostöö poliitikavaldonnas ning maaelu arengu programmide raames antava abi jaoks põllumajanduse ja maaelu arengu poliitikavaldkonnas.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „IPA II abisaajariik” tähendab ühte määruse (EL) nr 231/2014 I lisas loetletud abisaajatest;

b) „programm” — määruse (EL) nr 236/2014 artiklites 2 ja 3 sätestatud tegevusprogramm, üksik-, eri- või toetusmeede;

c) „raamleping” — komisjoni ja IPA II abisaajariigi vahel sõlmitud leping, mida kohaldatakse IPA II kõigi poliitikavaldkondade suhtes ning milles sätestatakse IPA II abisaajariigi ja komisjoni finantskoostöö põhimõtted käesoleva määruse kohaselt;

▼B

d) „valdkondlik leping” — komisjoni ja IPA II abisaajariigi vahel sõlmitud kokkulepe, mis puudutab konkreetset IPA II poliitikavaldkonda või programmi, sätestades need eeskirjad ja menetlused, mida ei ole kirjeldatud raamlepingus;

e) „poliitikavaldkond/-valdkonnad” — peamised koostöövaldkonnad, millega tegeldakse IPA II abist rahastatud meetmete raames, nagu on sätestatud määruse (EL) nr 231/2014 artikli 3 lõikes 1;

f) „asutused” — IPA II abisaajariigi või liikmesriigi riikliku, piirkondliku või kohaliku tasandi üksused või organid;

g) „suurprojekt” — projekt, mis hõlmab mitmeid ehitustöid, meetmeid ja teenuseid ja mille eesmärk on viia ellu täpse majandusliku ja tehnilise olemusega konkreetne ja jagamatu ülesanne, millel on selgelt määratletud eesmärgid ja mille kogumaksumus ületab raamlepingus sätestatu;

h) „osalejariigid” — IPA II abisaajariik/-riigid üksi või IPA II abisaajariik/-riigid koos liikmesriigi/-riikide või Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendi kohaldamisalasse jäävate riikidega, kes osalevad koos osalejariikidega ühiselt koostatud piiriülese koostöö mitmeaastases programmis;

i) „rahastamisleping” — komisjoni ja IPA II abisaajariigi sõlmitud aastane või mitmeaastane leping liidu finantsabi rakendamiseks käesoleva määruse kohaldamisalasse jäävate meetmete kaudu.

II PEATÜKK

IPA II abi kohaldamise üldraamistik

Artikkel 3

Liidupoolse rahastamise põhimõtted

1. IPA II abiga toetatakse IPA II abisaajariikide reformipüüdluste rakendamist, nagu on osutatud määruse (EL) nr 231/2014 artiklis 1. Eriprogrammid ja eraldiolevad meetmed võivad nõuda nii IPA II abisaajariigi kui ka liidu rahalist toetust.

2. Määruse (EL) nr 231/2014 raames rahastatav kuluartikkel ei tohi liidu eelarvest saada muud rahastust.

Artikkel 4

Isevastutuse põhimõte

1. Programmitööga seotud isevastutus ja IPA II abi rakendamine jääb peamiselt IPA II abisaajariigi kanda.

2. IPA II abisaajariik nimetab ametisse riikliku IPA koordinaatori (edasipidi „IPA koordinaator”), kes on komisjoni peamine koostööpartner

▼B

kogu protsessis, mis hõlmab IPA II abi strateegilist kavandamist, programmitöö koordineerimist, rakendamise järelevalvet, hindamist ja aruandlust.

IPA koordinaator

a) tagab koordineerimise IPA II abisaajariigi administratsiooniga ja teiste rahastajatega ning tiheda sideme IPA II abi kasutamise ja ühinemise üldise protsessi vahel;

b) koordineerib IPA II abisaajariikide osalemist asjaomastes territoriaalse koostöö programmides, eelkõige artikli 27 punktides a–c osutatud piiriülese koostöö programmides, ning vajaduse korral määruse (EL) nr 1299/2013 alusel loodud ja rakendatavates riikide- ja piirkondadevahelistes koostööprogrammides. IPA koordinaator võib vajaduse korral delegeerida koordineerimisülesande piirkondliku koostöö koordinaatorile või tegevstruktuurile;

c) tagab, et IPA II abisaajariikide pakutud meetmetes ja programmides sätestatud eesmärgid oleksid kooskõlas riiklike strateegiadokumentidega ning neis võetaks arvesse asjaomaseid makropiirkondlikke ja merepiirkondade strateegiaid;

d) püüdleb selle poole, et IPA II abisaajariigi administratsioonis tehtaks kõik vajalikud sammud seonduvate programmide rakendamise lihtsustamiseks.

IPA koordinaator on IPA II abisaajariigi valitsuse või riigi administratsiooni asjaomaste volitustega kõrge esindaja.

3. Liitumiseelse abi ja riigi vahendite haldamise tugevdatud aluse tagamiseks peavad komisjon ja IPA II abisaajariik riikliku finantsjuhtimise alast dialoogi. Sellega seoses hindab komisjon IPA II abisaajariigi administratsiooni avatud ja korrakohase riikliku finantsjuhtimissüsteemi põhimõtetele vastavuse taset. Kui administratsioon vastab neile nõuetele vaid osaliselt, siis lepivad IPA II abisaajariik ja vastutav eelarvevahendite käsutaja kokku vajalikes meetmetes avastatud puudustega tegelemiseks.

Artikkel 5

Raamlepingud ja valdkondlikud lepingud

1. Komisjon ja IPA II abisaajariik sõlmivad raamlepingu, milles sätestatakse IPA II abi haldamise, kontrolli, järelevalve, seire, hindamise, aruandluse ja auditi erikord, mis kohustab IPA II abisaajariiki võtma oma õiguskorda üle liidu õigusraamistiku asjaomased nõuded. Raamlepingut võivad täiendada valdkondlikud lepingud, milles sätestatakse IPA II abi haldamise ja rakendamise erisätted konkreetsetes poliitikavaldkondades või programmides.

▼B

2. IPA II abi antakse IPA II abisaajariigile alles pärast seda, kui lõikes 1 viidatud raamleping on jõustunud. Kui sõlmitud on valdkondlikud lepingud, siis antakse vastava poliitikavaldkonna või programmi alt IPA II abi pärast seda, kui nii raamleping kui ka vastav valdkondlik leping on jõustunud.

3. Raamlepingut kohaldatakse kõigi artiklis 6 osutatud rahastamislepingute suhtes. Valdkondlikke lepinguid kohaldatakse vajaduse korral kõigi rahastamislepingute suhtes, mis on sõlmitud seoses valdkondliku lepinguga hõlmatud poliitikavaldkonna või programmiga.

4. Raamlepingus ja vajaduse korral valdkondlikes lepingutes sätestatakse eelkõige üksikasjalikud sätted, mis puudutavad järgmist:

a) IPA II abi haldamiseks, kontrolliks, järelevalveks, seireks, hindamiseks, aruandluseks ja auditiks vajalikud struktuurid ja asutused ning nende ülesanded ja vastutus;

b) tingimused ja kontrollinõuded:

   i) nõutud struktuuride ja asutuste loomiseks IPA II abisaajariigis, et neile saaks delegeerida IPA II abi eelarve täitmisega seotud ülesanded;

   ii) neile delegeeritud eelarve täitmisega seotud ülesannete üle järelevalve teostamiseks, ülesannete peatamiseks või lõpetamiseks;

c) IPA II abi programmitöö ja rakendamine ning eelkõige erisätted seoses abi osatähtsuse, liidu toetuse määrade ja rahastamiskõlblikkusega;

d) riigihangete, toetuste ja muude pakkumistega seotud menetlused kooskõlas määruse (EL) nr 236/2014 artikli 1 lõikega 3 ning artiklitega 8 ja 10;

e) maksude, tollimaksude ja muu maksukoormusega seotud eeskirjad kooskõlas määruse (EL) nr 236/2014 artikliga 5;

f) maksetega seotud nõuded, raamatupidamise kontrollimine ja heakskiitmine ning finantskorrektsioonide menetlused ning kasutamata vahendite kulukohustustest vabastamine;

g) liidu finantshuvide kaitse, nagu see on sätestatud määruse (EL) nr 236/2014 artiklis 7, ning pettustest ja muudest rikkumistest teatamise sätted;

h) läbipaistvuse, nähtavuse, teabe ja avalikustamisega seotud nõuded.

Artikkel 6

Rahastamisotsused ja rahastamislepingud

1. Komisjoni otsused kavade vastuvõtmise kohta peavad vastama nõuetele, mille järgimist nõutakse finantsotsuste koostamisel kooskõlas

▼B

määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 84 lõikega 3 ja delegeeritud määruse (EL) nr 1268/2012 artikliga 94.

2. Kui selliste otsustega võetakse vastu mitmeaastaseid tegevuskavasid, mille puhul on kulukohustused jagatud määruse (EL) nr 231/2014 artikli 3 punktides a–c osutatud poliitikavaldkondade vahel, siis tuleb vajaduse korral programmidele lisada suurprojektide soovituslik nimekiri. Komisjon võtab vastu otsuse valitud suurprojekti rahalise toetamise heakskiitmise kohta.

3. Rahastamislepingutes tuleb muu hulgas kirjeldada IPA II abi haldamise tingimusi, sealhulgas rakendamise kohaldamise meetodid, abi osatähtsus, rakendamise tähtajad ning kulude rahastamiskõlblikkuse eeskirjad. Kui programme rakendatakse IPA II abisaajariigi kaudse eelarve täitmise kaudu, siis peab rahastamisleping sisaldama delegeeritud määruse (EL) nr 1268/2012 artiklis 40 nõutud sätteid.

4. VI jaotise II peatükis viidatud piiriülese koostöö programmide rahastamislepingud võib allkirjastada ka liikmesriik, kus asub asjaomase programmi korraldusasutus. VI jaotise III peatükis osutatud piiriülese koostöö üksiku rahastamislepingu võivad allkirjastada kõik vastavas programmis osalevad riigid.

II JAOTIS

IPA II ABISAAJARIIKIDE KAUDNE EELARVE TÄITMINE

I PEATÜKK

Eelarve täitmine ja kontrollisüsteemid

Artikkel 7

Struktuurid ja asutused

1. IPA II abisaajariik loob IPA II abi haldamiseks, kontrolliks, järelevalveks, seireks, hindamiseks, aruandluseks ja siseauditiks vajalikud järgmised struktuurid ja asutused:

a) riiklik IPA koordinaator;

b) siseriiklik eelarvevahendite käsutaja;

c) tegevstruktuurid.

2. Siseriiklik eelarvevahendite käsutaja loob riiklikust fondist ja eelarvevahendite käsutaja tugiametist koosneva haldusstruktuuri.

3. IPA II abisaajariik loob auditeerimisasutuse.

4. IPA II abisaajariik tagab ülesannete kohase lahususe lõigetes 1–3 osutatud struktuuride ja asutuste vahel.

▼B

Artikkel 8

Riikliku IPA koordinaatori ülesanded ja vastutus

Lisaks artikli 4 lõikes 2 sätestatud ülesannetele võtab IPA koordinaator meetmeid selleks, et IPA II abi rakendamise ajal tegeldaks nõuetekohaselt eesmärkidega, mis on kindlaks määratud neis meetmetes või programmides, mille jaoks eelarve täitmise ülesanded on antud.

Artikkel 9

Siseriikliku eelarvevahendite käsutaja ülesanded ja vastutus

1. Siseriiklik eelarvevahendite käsutaja vastutab üleüldiselt IPA II abi finantsjuhtimise eest IPA II abisaajariigis ning kulude seaduslikkuse ja korrektsuse eest.

2. Siseriiklik eelarvevahendite käsutaja on IPA II abisaajariigi valitsuse või riigi administratsiooni kohaste volitustega kõrge esindaja.

3. Siseriiklik eelarvevahendite käsutaja vastutab eelkõige järgmise eest:

a) IPA II raamatupidamise ja finantstehingute juhtimine;

b) IPA II abi rakendamise sisekontrollisüsteemide tõhus toimimine;

c) selliste tõhusate ja proportsionaalsete pettustevastaste meetmete ellurakendamine, mis võtaksid arvesse avastatud riske;

d) artiklis 14 sätestatud protsessi käivitamine.

4. Siseriiklik eelarvevahendite käsutaja uurib artiklis 12 viidatud auditeerimisasutuse aruandeid ja koostab komisjoni jaoks iga-aastase liidu vahendite haldaja kinnituse. Iga-aastane haldaja kinnitus koostatakse iga programmi kohta raamlepingus täpsustatud vormis ja siseriikliku eelarvevahendite käsutaja kogu finantsaasta jooksul teostatava tegeliku sisekontrollisüsteemide järelevalve põhjal.

Programmi rakendamise lõpus esitab siseriiklik eelarvevahendite käsutaja lõpliku kuluaruande.

Artikkel 10

Tegevstruktuuride ülesanded ja vastutus

1. IPA II abisaajariik loob IPA II abi haldamiseks ja rakendamiseks tegevstruktuur(id).

2. Tegevstruktuur vastutab programmide rakendamise, teabe ja nähtavuse, seire ja aruandluse eest ning vajaduse korral nende hindamise eest kooskõlas usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõttega ning tema vastutusel olevate programmide rakendamisel kantud kulude seaduslikkuse ja korrektsuse tagamise eest.

▼B

Artikkel 11

Haldusstruktuuri ülesanded ja vastutus

1. Riiklik fond asub IPA II abisaajariigi keskse eelarvepädevusega ministeeriumis. Ta toetab siseriiklikku eelarvevahendite käsutajat tema ülesannete, eelkõige artikli 9 lõike 3 punktis a osutatud ülesannete täitmisel.

2. Siseriikliku eelarvevahendite käsutaja tugiamet aitab siseriiklikku eelarvevahendite käsutajat tema ülesannete täitmisel, eelkõige puudutab see artikli 9 lõike 3 punktis b osutatud ülesandeid.

Artikkel 12

Auditeerimisasutuse ülesanded ja vastutus

1. Kooskõlas määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 60 lõike 2 esimese alalõigu punktiga c lasevad artikli 7 lõikes 1 osutatud IPA II abisaajariigi loodud struktuurid ja asutused ning artikli 7 lõikes 2 osutatud siseriikliku eelarvevahendite käsutaja loodud haldusstruktuur teha enda kohta sõltumatu välisauditi, mille teostab artikli 7 lõikes 3 osutatud asutus, mis on ülalnimetatud struktuuridest ja asutustest sõltumatu. IPA II abisaajariik tagab, et auditeerimisasutuse juhil on auditivaldkonnas kohane pädevus, teadmised ja kogemus.

2. Auditeerimisasutus viib läbi haldus- ja kontrollisüsteemide, meetmete, tehingute ja aastaaruannete auditeerimise, järgides rahvusvaheliselt tunnustatud auditeerimisstandardeid ja kooskõlas kolmeks aastaks koostatud auditistrateegiaga. Auditistrateegiat ajakohastatakse igal aastal.

3. Auditeerimisasutus valmistab ette rahvusvaheliselt tunnustatud auditeerimisstandarditega kooskõlas koostatud auditeerimistegevuse aastaaruande ja iga-aastase auditiarvamuse.

4. Programmi rakendamise lõpus valmistab auditeerimisasutus ette auditeerimistegevuse lõpparuande ja esitab lõpliku kuluaruande kohta auditiarvamuse.

II PEATÜKK

Eelarve täitmisega seotud ülesannete delegeerimise erisätted

Artikkel 13

IPA II abisaajariigile eelarve täitmisega seotud ülesannete delegeerimise tingimused

1. Komisjon delegeerib eelarve täitmisega seotud ülesanded IPA II abisaajariigile, sõlmides rahastamislepingu kooskõlas määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 60 lõigetega 1 ja 2, artikliga 61 ning artikli 184 lõike 2 punktiga b.

2. IPA II abisaajariik tagab liidu finantshuvide kaitse taseme, mis vastab määruses (EL, Euratom) nr 966/2012 ja delegeeritud määruses

▼B

(EL) nr 1268/2012 nõutule, ning loob vajalikud struktuurid sisekontrollisüsteemide tõhusaks toimimiseks.

3. IPA II abisaajariigis loodud eelarve täitmise, kontrolli, järelevalve ja auditeerimissüsteemid peavad tagama tõhusa sisekontrollisüsteemi, mis hõlmab vähemalt järgmist viit valdkonda:

a) kontrollikeskkond;

b) riskijuhtimine;

c) kontrollitegevused;

d) teave ja teabevahetus;

e) seiretegevused.

Artikkel 14

Eelarve täitmisega seotud ülesannete delegeerimine

1. Siseriiklik eelarvevahendite käsutaja vastutab IPA II abisaajariigi nimel taotluse esitamise eest komisjonile, et see delegeeriks eelarve täitmisega seotud ülesanded kooskõlas artikliga 13.

2. Enne lõikes 1 viidatud taotluse esitamist tagab siseriiklik eelarvevahendite käsutaja, et haldusstruktuur ja asjaomased tegevstruktuurid vastaksid määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 60 lõike 2 esimese alalõigu punktides a, b ja d ning artikli 13 lõikes 3 sätestatud nõuetele.

3. Enne kui komisjon delegeerib IPA II abi eelarve täitmisega seotud ülesanded, vaatab ta läbi lõikes 1 osutatud taotluse ja artiklis 7 viidatud struktuurid ja asutused ning hangib vastavalt määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 61 lõikes 1 sätestatud eelhindamisele tõendid, et määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 60 lõike 2 esimese alalõigu punktides a–d ja artikli 13 lõikes 3 sätestatud nõuded on täidetud.

IPA II abi eelarve täitmisega seotud ülesannete delegeerimiseks võib komisjon toetuda eelhindamisele, mis on läbi viidud seoses IPA II abisaajariigi varasema rahastamislepinguga, või eelhindamisele, mis on läbi viidud seoses nõukogu määruse (EÜ) nr 1085/2006 ([1]) alusel antud haldusvolitustega. Komisjon nõuab täiendavaid tõendeid, kui neis hindamistes ei käsitleta kõiki nõudeid.

4. Siseriiklik eelarvevahendite käsutaja jälgib, et haldus- ja tegevstruktuur(id) täidab (täidavad) jätkuvalt lõikes 2 osutatud nõudeid. Kui

([1]) Nõukogu määrus (EÜ) nr 1085/2006, 17. juuli 2006, millega luuakse ühinemiseelse abi rahastamisvahend (IPA) (ELT L 210, 31.7.2006, lk 82.)

▼B

neid nõudeid ei täideta, siis teavitab siseriiklik eelarvevahendite käsutaja komisjoni sellest viivitamata ja võtab kõik kohased kaitsemeetmed seoses tehtud maksete või allkirjastatud lepingutega.

5. Komisjon jälgib vastavust määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 60 lõigetega 2 ja 3 ning võib võtta kohaseid parandusmeetmeid, sealhulgas rahastamislepingu osaline peatamine või lõpetamine mis tahes hetkel, kui nõudeid enam ei täideta.

III JAOTIS

FINANTSJUHTIMINE

I PEATÜKK

Liidu rahaline toetus

Artikkel 15

Kulude rahastamiskõlblikkus

1. Enne asjaomase rahastamislepingu sõlmimist kooskõlas artikliga 13 ei ole IPA II abisaajariigi allkirjastatud lepingud ja lisad, tekkinud kulud ja tehtud maksed rahastamiskõlblikud määruse (EL) nr 231/2014 raames.

2. Määruse (EL) nr 231/2014 raames ei ole rahastamiskõlblikud järgmised kulud:

a) maa ja olemasolevate hoonete ostmine, välja arvatud siis, kui see on rahastamisotsuses nõuetekohaselt põhjendatud tegevuse iseloomuga;

b) muud kulud, mis võivad olla sätestatud valdkondlikes või rahastamislepingutes.

II PEATÜKK

IPA II abisaajariigi kaudset eelarve täitmist puudutavad eeskirjad

Artikkel 16

Pettuste ja muude rikkumiste kahtlustest teatamine

IPA II abisaajariik teatab komisjonile viivitamata pettuste ja muude rikkumiste kahtlustest, mille kohta on olemas haldusasutuse või kohtu esialgne fakte tuvastav otsus, ja hoiab teda kursis haldus- ja kohtumenetluste edenemisega. Teatada tuleb elektrooniliselt, kasutades moodulit, mille komisjon on selleks ette näinud.

Artikkel 17

Finantskorrektsioonid

1. Komisjon kohaldab finantskorrektsioonide mehhanisme, et tagada IPA II rahastuse kasutamine kooskõlas kohaldatavate eeskirjadega.

▼B

2. Finantskorrektsiooni põhjus võib olla järgmine:

a) konkreetse vea, rikkumise või pettuse avastamine;

b) IPA II abisaajariigi haldus- ja kontrollisüsteemide nõrkuse või puudulikkuse avastamine.

3. Komisjon kohaldab finantskorrektsioone alusetult kulutatud summade ja eelarvele avaldatud rahalise mõju avastamisel. Kui nimetatud summasid ei ole finantskorrektsioonide tegemiseks võimalik täpselt välja selgitada, võib komisjon kohaldada ühtse määraga korrektsiooni või ekstrapoleeritud finantskorrektsiooni.

4. Finantskorrektsioone tehakse vastavalt vajadusele tasaarvestamise kaudu.

5. Kui korrektsiooni summa on otsustatud, võtab komisjon arvesse konkreetse vea või rikkumise iseloomu ja tõsidust ja/või asjaomase programmi haldus- ja kontrollisüsteemist leitud nõrkuste või puuduste ulatust ja finantsmõju.

IV JAOTIS

SEIRE, HINDAMINE JA ARUANDLUS

I PEATÜKK

Seire

Artikkel 18

IPA seirekomisjon

1. Komisjon ja IPA II abisaajariik loovad IPA seirekomisjoni hiljemalt kuus kuud pärast esimese rahastamislepingu jõustumist.

2. IPA seirekomisjon vaatab läbi kõigi meetmete rakendamise üleüldise tõhususe, tulemuslikkuse, kvaliteedi, sidususe, koordineerituse ja vastavuse, et need täidaksid oma eesmärgid. Selleks tugineb komisjon vajaduse korral valdkondlike seirekomisjonide antud teabele. Ta võib teha vajaduse korral soovitusi parandusmeetmeteks.

3. IPA seirekomisjon koosneb komisjoni esindajatest, riiklikust IPA koordinaatorist ja muudest IPA II abisaajariigi asjaomastest riiklikest asutustest ja organitest ning vajaduse korral rahvusvahelistest organisatsioonidest, sealhulgas rahvusvahelistest finantseerimisasutustest ja muudest sidusrühmadest, nagu kodanikuühiskonna ja erasektori organisatsioonid.

4. Komisjoni esindaja ja IPA koordinaator juhivad koos IPA seirekomisjoni koosolekuid.

▼B

5. IPA seirekomisjon võtab vastu oma töökorra.

6. IPA seirekomisjon kohtub vähemalt üks kord aastas. Kokku võib kutsuda ka sihtotstarbelisi koosolekuid Euroopa Komisjoni või IPA II abisaajariigi algatusel, eelkõige konkreetsete teemade käsitlemiseks.

Artikkel 19

Valdkondlikud seirekomisjonid

1. IPA II abisaajariikide kaudse eelarve täitmise raames loob IPA II abisaajariik valdkondlikud seirekomisjonid poliitikavaldkonniti või programmiti hiljemalt kuus kuud pärast poliitikavaldkonna või programmiga seotud esimese rahastamislepingu jõustumist. Vajaduse korral võib valdkondlikke seirekomisjone luua ajutiselt muude rakendamismeetodite raames.

2. Iga valdkondlik seirekomisjon vaatab läbi poliitikavaldkonna või programmi meetmete rakendamise üleüldise tõhususe, tulemuslikkuse, kvaliteedi, sidususe, koordineerituse ja vastavuse ning nende kooskõla asjaomaste valdkondlike strateegiatega. Komisjon mõõdab edusamme meetmete eesmärkide saavutamises ja nende oodatavaid väljundeid, tulemusi ja mõju lähteolukorraga seotud näitajate kaudu, ning edusamme seoses rahaliste vahendite kasutamisega. Valdkondlik seirekomisjon annab aru IPA seirekomisjonile ja teeb ettepanekuid parandusmeetmeteks, et tagada meetmete eesmärkide saavutamine ja edendada antava abi tõhusust, tulemuslikkust, mõju ja säästvust.

3. Valdkondlik seirekomisjon koosneb asjaomaste riiklike asutuste ja organite esindajatest, muudest sidusrühmadest, nagu majandus-, sotsiaal- ja keskkonnavaldkonna partnerid ja vajaduse korral rahvusvahelised organisatsioonid, sealhulgas rahvusvahelised finantseerimisasutused ja kodanikuühiskond. Euroopa Komisjon osaleb seirekomisjoni töös. Valdkondliku seirekomisjoni koosolekuid juhib IPA II abisaajariigi kõrge esindaja. Sõltuvalt poliitikavaldkonnast või programmist võib Euroopa Komisjon seirekomisjoni koosolekuid kaasjuhatada.

4. Iga valdkondlik seirekomisjon võtab vastu oma töökorra.

5. Valdkondlikud seirekomisjonid kohtuvad vähemalt kaks korda aastas. Kokku võib kutsuda ka erakorralisi koosolekuid.

Artikkel 20

Muu seiretegevus

Vajaduse korral võib luua muid seireplatvorme. Nende tegevusest tuleb aru anda IPA seirekomisjonile.

▼B

II PEATÜKK

Hindamine

Artikkel 21

Põhimõtted

1. IPA II abi puhul tehakse kooskõlas määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 30 lõikega 4 hindamised eesmärgiga parandada abi asjakohasust, sidusust, kvaliteeti, tulemuslikkust ja tõhusust, liidu lisaväärtust ning sidusust ja sünergiat asjaomase poliitilise dialoogiga.

2. Hindamisi võib teha poliitilisel, strateegilisel, temaatilisel, valdkondlikul, programmi või tegevustasandil ning samuti riigi või piirkonna tasandil.

3. Hindamiste tulemused avaldatakse ning IPA seirekomisjon ja valdkondlikud seirekomisjonid võtavad neid arvesse.

Artikkel 22

IPA II abisaajariigi tehtavad hindamised kaudse eelarve täitmise raames

1. IPA II abisaajariik, kellele on delegeeritud IPA II abi eelarve täitmisega seotud ülesanded, vastutab oma hallatavate programmide hindamiste tegemise eest.

2. IPA II abisaajariik koostab hindamiskava, kus tutvustatakse hindamistegevust, mida kavatsetakse rakendamise eri etappides läbi viia.

III PEATÜKK

Aruandlus

Artikkel 23

IPA II abi rakendamise aastaaruanded IPA II abisaajariikide kaudse eelarve täitmise raames

1. Järgneva eelarveaasta 15. veebruariks esitab IPA II abisaajariik kooskõlas määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 60 lõike 5 esimese alalõigu punktidega a–c komisjonile järgmise:

a) aastaaruanne delegeeritud ülesannete rakendamise kohta;

b) aasta finantsaruanded, tekkepõhiselt, nagu on täpsustatud rahastamislepingus, mis on koostatud neile delegeeritud ülesannete täitmise käigus kantud kulude kohta;

c) iga-aastase liidu vahendite haldaja kinnituse, nagu on sätestatud artikli 9 lõikes 4;

▼B

d) kokkuvõtte auditiaruannetest ja haldusstruktuuri tehtud kontrollidest, mis moodustavad kindla aluse vahendite haldaja kinnitusele. Kokkuvõte sisaldab süsteemides avastatud vigade ja nõrkuste olemuse ja ulatuse analüüsi ning võetud või kavandatud parandusmeetmeid ning auditeerimisasutuse koostatud aruannete järelmeetmeid.

2. Järgneva eelarveaasta 15. märtsiks esitab IPA II abisaajariik komisjonile kooskõlas määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 60 lõikega 5 auditiarvamuse.

3. Iga programmi rakendamise lõpus esitab IPA II abisaajariik lõpparuande, mis hõlmab kogu rakendamise perioodi ja mis võib sisaldada viimast aastaaruannet.

4. Sõltuvalt tema vastutusalas olevast meetmest või programmist võib tegevstruktuurilt nõuda, et riiklik IPA koordinaator esitaks komisjonile ulatusliku kogu eelarveaastat hõlmava aastaaruande, mille on eelnevalt läbi vaadanud vastav valdkondlik seirekomisjon.

V JAOTIS

LÄBIPAISTVUS JA NÄHTAVUS

Artikkel 24

Teave, avalikustamine ja läbipaistvus

1. Iga määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 58 lõike 1 punktides a–c määratletud IPA II abi rakendav osaleja peab täitma teabe, avalikustamise ja läbipaistvusega seotud nõudeid kooskõlas määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 35 lõikega 2 ning tagama meetmetele kohase nähtavuse.

2. Kui IPA II abisaajariik täidab kaudselt eelarvet, siis vastutavad tegevstruktuurid teabe avaldamise eest ELi abisaajate kohta kooskõlas delegeeritud määruse (EL) nr 1268/2012 artiklitega 21 ja 22. Tegevstruktuurid tagavad abisaajate teavitamise sellest, et nad lisatakse avaldatavasse abisaajate nimekirja. Kõiki nimekirja lisatud isikuandmeid töödeldakse kooskõlas määruses (EÜ) nr 45/2001 sätestatud nõuetega.

3. Riigi või mitme riigi strateegiadokumendid ja nende läbivaatamine ning programmid peavad vajaduse korral olema avalikud dokumendid ning need tehakse avalikkusele ja kodanikuühiskonnale kättesaadavaks.

Artikkel 25

Nähtavus ja teabevahetus

1. Komisjon ja IPA II abisaajariik lepivad kokku sidusas teavitustegevuse kavas, mille raames tehakse kättesaadavaks ja avaldatakse aktiivselt teavet IPA II abi kohta IPA II abisaajariigis.

▼B

2. IPA II abisaajariik annab oma nähtavusalase ja teavitustegevuse kohta aru IPA seirekomisjonile ja valdkondlikele seirekomisjonidele.

VI JAOTIS

PIIRIÜLENE KOOSTÖÖ

I PEATÜKK

Üldsätted

Artikkel 26

Mõisted

1. Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „tegevus” — projekt, leping, toiming või projektide rühm, mille on valinud välja asjaomase programmi ühine seirekomisjon või hankija või mis on valitud nende vastutusel, ning mis aitab kaasa seoses artikli 27 punktis a sätestatud piiriülese koostöö programmidega selle prioriteetse suuna või prioriteetsete suundade eesmärkide saavutamisele, millega ta seotud on, või seoses artikli 27 punktis b või c sätestatud piiriülese koostöö programmidega selle prioriteetse teemavaldkonna või prioriteetsete teemavaldkondade eesmärkide saavutamisele, millega ta seotud on;

b) „abisaaja” — riigi- või eraasutus, kes vastutab tegevuse algatamise või algatamise ja rakendamise eest. Riigiabi kontekstis (nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 2 lõikes 13) ([1]) tähendab „abisaaja” asutust, kes saab abi asjaomaseid liikmesriike hõlmavate piiriülese koostöö programmide raames.

2. Käesoleva jaotise I ja II peatükis sätestatakse, et kui tegemist on liikmesriike hõlmavate piiriülese koostöö programmidega, siis tuleb mõisteid „avaliku sektori kulutused”, „programmitöö”, „partnerluslepping” ja „dokument” kasutada kooskõlas määruse (EL) nr 1303/2013 artiklis 2 sätestatud määratlustega.

Artikkel 27

Abi vorm

Abi antakse ühes järgmistest piiriülese koostöö vormidest:

a) piiriülene koostöö ühe või mitme liikmesriigi ja ühe või mitme IPA II abisaajariigi vahel, nagu on sätestatud II peatükis;

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1303/2013, 17. detsember 2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320).

▼B

b) piiriülene koostöö kahe või enama IPA II abisaajariigi vahel, nagu on sätestatud III peatükis;

c) piiriülene koostöö IPA II abisaajariikide ja Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendi kohaldamisalasse jäävate riikide vahel, nagu on sätestatud III peatükis.

Artikkel 28

IPA II abi osakaal ja määr

1. Komisjoni otsuses, millega võeti vastu piiriülese koostöö programm artiklis 27 osutatud koostöö vormide kohta, kehtestatakse kaasrahastamise määr ja IPA II abi maksimaalne summa, mis põhineb kas

a) kõigil rahastamiskõlblikel kuludel, sealhulgas avaliku ja erasektori kulud, või

b) avaliku sektori rahastamiskõlblikel kuludel.

2. Artikli 27 punktis a osutatud piiriülese koostöö programmide raames ei ole liidu kaasrahastamise määr iga artikli 34 lõikes 2 osutatud prioriteedi suuna tasandil vähem kui 20 % ega rohkem kui 85 % piiriülese koostöö programmi rahastamiskõlblikest kuludest.

3. Artikli 27 punktides b ja c osutatud piiriülese koostöö programmide raames ei ole liidu kaasrahastamise määr iga prioriteetse teemavaldkonna tasandil vähem kui 20 % ega rohkem kui 85 % piiriülese koostöö programmi rahastamiskõlblikest kuludest. Tehnilise abi kaasrahastamise määr on 100 %.

Artikkel 29

IPA II abi prioriteetsed teemavaldkonnad ja kontsentreerimine

1. IPA II tehnilise abi prioriteetsed teemavaldkonnad määratakse kindlaks määruse (EL) nr 231/2014 III lisas.

2. Iga piiriülese koostöö programmi jaoks valitakse maksimaalselt neli prioriteetset teemavaldkonda.

Artikkel 30

Geograafiline kohaldamisala

Rahastamiskõlblike piirkondade loetelu lülitatakse asjaomasesse piiriülese koostöö programmi järgmisel moel:

a) artikli 27 punktis a osutatud piiriülese koostöö programmide puhul statistiliste territoriaaljaotuste nomenklatuuri (NUTS) 3. taseme piirkonnad või NUTS liigituse puudumisel samaväärsed piirkonnad, mis on maismaa- või merepiiride ääres ega asu üksteisest kaugemal kui 150 km, ilma et see piiraks kohanduste tegemist, mis võivad olla vajalikud piiriüleste programmide sidususe ja järjepidevuse tagamiseks programmiperioodil 2007–2013;

▼B

b) artikli 27 punktides b ja c osutatud piiriülese koostöö programmide puhul sätestatakse rahastamiskõlblikud piirkonnad vajaduse korral asjaomases piiriülese koostöö programmis.

Artikkel 31

Piiriülese koostöö programmide ettevalmistamine, hindamine, heakskiitmine ja muutmine

1. Iga piiri või piiride rühma jaoks lepivad osalejariigid kokku iga piiriülese koostöö programmi prioriteetsed teemavaldkonnad, mis põhinevad määruse (EL) nr 231/2014 III lisas kindlaks määratud prioriteetsetel teemavaldkondadel.

2. Komisjon hindab piiriülese koostöö programmide kooskõla nimetatud määrusega, nende tegelikku panust määruse (EL) nr 231/2014 III lisas valitud prioriteetsetesse teemavaldkondadesse ja osalevate liikmesriikide puhul ka kooskõla asjaomase partnerluslepinguga.

3. Komisjon teeb alates piiriülese koostöö programmi esitamise kuupäevast kolme kuu jooksul tähelepanekuid. Osalejariigid esitavad komisjonile kogu vajaliku lisateabe ja vajaduse korral vaatavad piiriülese koostöö programmi läbi.

4. Komisjon peab iga piiriülese koostöö programmi pärast selle ametlikku esitamist heaks kiites olema veendunud, et kõiki tema tehtud tähelepanekuid on korralikult arvesse võetud.

5. Osalejariikide taotlused muuta piiriülese koostöö programme peavad olema nõuetekohaselt põhjendatud ja eelkõige peab olema välja toodud piiriülese koostöö programmi muudatuste mõju programmi eesmärkide saavutamisele. Nimetatud taotlustele tuleb lisada läbivaadatud programm. Piiriülese koostöö programmide muudatuste suhtes kohaldatakse lõikeid 2 ja 3.

Artikkel 32

Tehniline abi

1. Iga piiriülese koostöö programm peab sisaldama spetsiaalset eelarveeraldist tehnilise abi jaoks, sealhulgas programmi rakendamisega seotud ettevalmistus, haldamine, seire, hindamine, teave, teabevahetus, võrgustike loomine, kaebuste lahendamine, kontroll ja audit ning meetmed haldussuutlikkuse tugevdamiseks programmi rakendamisel. Osalejariigid võivad IPA II abi kasutada ka selliste meetmete toetamiseks, mis aitavad vähendada abisaajate halduskoormust, sealhulgas elektroonilised andmevahetussüsteemid, ning toetada meetmeid, mis tugevdavad osalejariikide ja abisaajate ametiasutuste suutlikkust omavahel häid tavasid vahetada ning IPA II abi hallata ja kasutada. Need meetmed võivad puudutada eelnevaid ja järgnevaid programmitöö perioode.

2. Erandina artikli 15 lõikest 1 võivad tehnilise abi kulud piiriülese koostöö programmi ettevalmistamise toetamiseks ning haldus- ja kontrollisüsteemide loomiseks olla rahastamiskõlblikud enne kuupäeva,

▼B

millal komisjon võtab vastu otsuse piiriülese koostöö programm heaks kiita, kuid mitte enne 1. jaanuari 2014.

II PEATÜKK

Piiriülene koostöö liikmesriikide ja IPA II abisaajariikide vahel

Artikkel 33

Kohaldatavad sätted

1. Kui tegemist on käesoleva peatüki kohases piiriülese koostöö programmis osaleva(te) liikmesriigiga/-riikidega, eelkõige liikmesriigiga, kus asub korraldusasutus, kohaldatakse määruses (EL) nr 1303/2013 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1299/2013 ([1]) sätestatud Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi suhtes kohaldatavaid eeskirju, nagu on sätestatud käesolevas peatükis. Kui neis eeskirjades viidatakse Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondile, nagu on määratletud määruse (EL) nr 1303/2013 artiklis 1, siis loetakse ka IPA II abi käesoleva peatüki mõistes hõlmatuks.

2. Kui tegemist on käesoleva peatüki kohases piiriülese koostöö programmis osalevate IPA II abisaajariikidega, siis kohaldatakse Euroopa territoriaalse koostöö suhtes kohaldatavaid eeskirju, nagu on sätestatud käesolevas peatükis, seadmata sealjuures kahtluse alla asjaomases rahastamislepingus kehtestatud põhjendatud erandeid.

Artikkel 34

Programmitöö

1. Piiriülese koostöö programmid koostatakse kooskõlas määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 5 lõigetes 1 ja 2 sätestatud partnerluse põhimõtetega ja kooskõlas määruse (EL) nr 1299/2013 artikli 8 lõigetega 2–4, 7, 9 ja 10.

2. Piiriülese koostöö programmid sisaldavad prioriteetseid suundi. Prioriteetsed suunad vastavad artiklis 29 osutatud prioriteetsetele teemavaldkondadele, piiratama artiklis 32 sätestatut. Prioriteetsetesse suundadesse võib vajaduse korral lisada mõne teise prioriteetse teemavaldkonna elemente, et suurendada selle mõju ja tõhusust sidusa integreeritud lähenemisviisi kaudu.

3. Piiriülese koostöö programmide raames võib rakendada kogukondlikult juhitava kohaliku arengu meetmeid määruse (EL) nr 1303/2013 artiklite 32–35 mõistes, ühiseid tegevuskavasid sama määruse artiklite 104–109 mõistes ja integreeritud territoriaalseid investeeringuid sama määruse artikli 36 mõistes, võttes arvesse nende vahendite

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1299/2013, 17. detsember 2013, erisätete kohta, mis käsitlevad Euroopa Regionaalarengu Fondist toetuse andmist Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgil (ELT L 347, 20.12.2013, lk 259).

▼B

kasutamise aluspõhimõtteid ja määruse (EL) nr 1299/2013 artikleid 9–11. Komisjon ja osalejariigid lepivad kokku iga piiriülese koostöö programmi erieeskirjad ja -tingimused.

4. Liikmesriik, kus hakkab asuma programmi korraldusasutus, esitab piiriülese koostöö programmi komisjonile elektrooniliselt.

5. Euroopa Investeerimispank võib osalejariikide taotlusel osaleda tegevuste ettevalmistamises ja ka ettevalmistamisega seotud tegevuses, eelkõige suurprojektide puhul.

Komisjon võib enne piiriülese koostöö programmide vastuvõtmist Euroopa Investeerimispangaga konsulteerida.

Artikkel 35

Tehniline abi

Tehnilisele abile eraldatava IPA II abi summa on piiratud 10 %ga piiriülese koostöö programmile eraldatud kogusummast, kuid ei ole väiksem kui 1 500 000 eurot.

Artikkel 36

Rakendusviisid ja programmi juhtivate asutuste määramine

1. Käesolevas peatükis käsitletavad piiriülese koostöö programmid rakendatakse jagatud haldamise põhimõttel. Sellest tulenevalt vastutavad liikmesriigid ja komisjon programmide haldamise ja kontrollimise eest kooskõlas nende vastavate vastutusaladega, mis on sätestatud määruses (EL, Euratom) nr 966/2012 ja delegeeritud määruses (EL) nr 1268/2012 ning käesolevas määruses.

Nende liikmesriikide suhtes, kus asub korraldusasutus, kohaldatakse määruse (EL) nr 1303/2013 artikleid 73 ja 74, mis käsitlevad liikmesriikide vastutust jagatud haldamise korral.

Seoses komisjoni volituste ja vastutusega jagatud halduse korral kohaldatakse määruse (EL) nr 1303/2013 artiklit 75.

2. Piiriülese koostöö programmis osalevad riigid määravad määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 123 lõike 1 kohaselt ühe korraldusasutuse, sama määruse artikli 123 lõike 2 alusel ühe sertifitseerimisasutuse ja sama määruse artikli 123 lõike 4 alusel ühe auditeerimisasutuse.

3. Korraldusasutus ja auditeerimisasutus asuvad samas liikmesriigis. Piiriülese koostöö programmis osalevad riigid võivad määrata korraldusasutuse, kes täidab sertifitseerimisasutuse ülesandeid.

Määruse (EL) nr 1303/2013 artiklis 124 sätestatud korraldusasutuse ja vajaduse korral sertifitseerimisasutuse määramise menetluse viib läbi liikmesriik, kus see asutus asub.

▼B

Käesoleva artikli tähenduses tehtud määramised ei piira kohustuste jaotamist seoses finantskorrektsioonide kohaldamisega osalejariikides, nagu see on sätestatud piiriülese koostöö programmis.

Artikkel 37

Programmi juhtivate asutuste ülesanded

1. Korraldusasutuse ülesannete suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1303/2013 artiklit 125 ja määruse (EL) nr 1299/2013 artikli 23 lõikeid 1, 2, 4 ja 5.

2. Sertifitseerimisasutuse ülesannete suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1303/2013 artiklit 126 ja määruse (EL) nr 1299/2013 artiklit 24.

Sertifitseerimisasutus saab komisjoni tehtud maksed ja üldjuhul teeb makseid peamisele abisaajale kooskõlas määruse (EL) nr 1303/2013 artikliga 132.

3. Auditeerimisasutuse ülesannete suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1303/2013 artiklit 127 ja määruse (EL) nr 1299/2013 artiklit 25.

Artikkel 38

Ühine seirekomisjon

1. Kolme kuu jooksul alates kuupäevast, millal liikmesriiki teavitati piiriülese koostöö programmi heakskiitmise otsusest, loovad osalejariigid ühise seirekomisjoni.

2. Ühine seirekomisjon koosneb komisjoni esindajatest, riiklikust IPA koordinaatorist ja muudest IPA II abisaajariigi asjaomastest riiklikest asutustest ja organitest, osalevast liikmesriigist/osalevatest liikmesriikidest ning vajaduse korral rahvusvahelistest finantseerimisasutustest ja muudest sidusrühmadest, sealhulgas kodanikuühiskonna ja erasektori organisatsioonid.

3. Ühist seirekomisjoni juhib ühe osalejariigi või korraldusasutuse esindaja.

4. Euroopa Komisjon osaleb seirekomisjoni töös nõuandva pädevusega.

5. Kui Euroopa Investeerimispank programmi toetab, võib ta seirekomisjoni töös osaleda nõuandva pädevusega.

6. Ühine seirekomisjon vaatab läbi kõigi meetmete rakendamise üleüldise tõhususe, kvaliteedi ja sidususe, et need täidaksid piiriülese koostöö programmides, rahastamislepingutes ja asjaomas(t)es strateegiadokumendis/-dokumentides sätestatud eesmärgid. Ta võib anda vajaduse korral soovitusi parandusmeetmeteks.

Kohaldatakse ka määruse (EL) nr 1303/2013 artikleid 49 ja 110, milles käsitletakse seirekomisjoni ülesandeid.

▼B

Ühine seirekomisjon ja korraldusasutus teostavad järelevalvet asjaomases piiriülese koostöö programmis sätestatud näitajate alusel kooskõlas määruse (EL) nr 1299/2013 artikliga 16.

7. Ühine seirekomisjon võtab vastu oma töökorra.

8. Ühine seirekomisjon kohtub vähemalt üks kord aastas. Kokku võib kutsuda ka täiendavaid koosolekuid osalejariikide või Euroopa Komisjoni algatusel, eelkõige konkreetsete teemade käsitlemiseks.

Artikkel 39

Tegevuse valik

1. Piiriülese koostöö programmides sisalduva tegevuse valib ühine seirekomisjon.

Seirekomisjon võib luua tegevuse valimiseks oma vastutusalas tegutseva juhtkomitee.

2. Valitud tegevus hõlmab abisaajaid vähemalt kahest osalejariigist, millest vähemalt üks on liikmesriik. Tegevust võib rakendada ka ühes osalejariigis, tingimusel et piiriülene mõju ja kasu on tõendatud.

3. Abisaajad teevad tegevuse arendamisel ja rakendamisel koostööd. Lisaks teevad nad koostööd kas tegevuseks töötajaid või rahalisi vahendeid eraldades.

Artikkel 40

Abisaajad

1. Kui piiriülese koostöö programmi tegevuse puhul on kaks või enam abisaajat, siis peavad kõik abisaajad nimetama ühe neist juhtivaks abisaajaks.

2. Juhtiv abisaaja täidab järgmisi ülesandeid:

a) kehtestab teiste abisaajatega lepingu vormis korra, mis hõlmab muu hulgas sätteid, mis tagavad tegevusele eraldatud rahaliste vahendite usaldusväärse finantsjuhtimise, kaasa arvatud alusetult makstud summade tagasinõudmise kord;

b) vastutab kogu tegevuse rakendamise eest;

c) tagab, et kõigi abisaajate esitatud kulud on seotud tegevuse rakendamisega ja vastavad kõigi abisaajate vahel kokku lepitud tegevusele ning on kooskõlas korraldusasutuse esitatud dokumendiga, nagu on sätestatud lõikes 6;

d) tagab kõigi teiste abisaajate esitatud kulude vastutava(te) töötaja(te) poolse kontrollimise, kui seda kontrolli ei ole teinud korraldusasutus kooskõlas määruse (EL) nr 1299/2013 artikli 23 lõikega 1.

▼B

3. Kui lõike 2 punktis a osutatud kord ei näe ette muud, tagab juhtiv abisaaja, et teised abisaajad saavad avaliku sektori toetuse summa kätte võimalikult kiiresti ja täies mahus. Midagi ei tohi maha arvata ega kinni hoida ning nõuda ei tohi ei eri- ega muid samaväärse toimega makse, mis võiksid vähendada teiste abisaajate summasid.

4. Juhtivad või ainsad abisaajad asuvad osalejariigis.

5. Olenemata käesoleva määruse artikli 39 lõikest 2, võib kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1082/2006 ([1]) loodud Euroopa territoriaalse koostöö rühmitus või muu ühe osalejariigi õigusaktide alusel loodud õiguslik organ esitada ainsa abisaajana tegevuseks taotluse, tingimusel et see organ on loodud vähemalt kahe osalejariigi riigiasutustest ja -organitest.

6. Korraldusasutus annab juhtivale või ainsale abisaajale iga tegevuse jaoks dokumendi, milles sätestatakse tegevuse toetamise tingimused, sealhulgas tegevuse raames hangitavate toodete ja teenuste, rahastamiskava ja elluviimise ajaliste piirangutega seotud erinõuded.

Artikkel 41

Hindamine

1. Hindamisi peavad tegema sise- või väliseksperdid, kes on oma tegevuses sõltumatud programmi rakendamise eest vastutavatest asutustest. Kõik hindamised avalikustatakse.

2. Osalejariigid peavad ühiselt tegema eelhindamise kooskõlas määruse (EL) nr 1303/2013 artikliga 55.

3. Programmiperioodi ajal tehtava hindamise suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1303/2013 artiklit 56.

4. Järelhindamise suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1303/2013 artiklit 57.

Artikkel 42

Aruandlus, teave ja teabevahetus

1. Kohaldatakse määruse (EL) nr 1299/2013 artiklit 14, milles käsitletakse rakendamise aruandeid.

2. Iga-aastane läbivaatamiskoosolek korraldatakse kooskõlas määruse (EL) nr 1299/2013 artikliga 15.

3. Korraldusasutus edastab iga aasta 31. jaanuariks, 31. juuliks ja 31. oktoobriks komisjonile kontrollimiseks elektrooniliselt iga piiriülese programmi ja iga prioriteetse suuna kaupa järgmised andmed:

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1082/2006, 5. juuli 2006, Euroopa territoriaalse koostöö rühmituse (ETKR) kohta (ELT L 210, 31.7.2006, lk 19).

▼B

a) rahastamiskõlblikud tegevuse kogukulud ja avaliku sektori kulud ning toetuse saamiseks välja valitud tegevusliikide arv;

b) abisaajate korraldusasutusele esitatud deklareeritud rahastamiskõlblikud kogukulud.

Lisaks sellele sisaldab 31. jaanuariks edastatud teave punktides a ja b viidatud andmeid meetmete kategooriate kaupa. Nimetatud andmete edastamine loetakse määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 50 lõikes 2 osutatud finantsandmete edastamise nõudele vastavaks.

Andmete edastamisega, mis tuleb teha 31. jaanuariks ja 31. juuliks, kaasneb prognoos summa kohta, mille saamiseks kavatseb liikmesriik esitada maksetaotluse jooksval ja järgneval majandusaastal.

Käesoleva lõike alusel esitatakse andmed esitamise kuule eelneva kuu lõpu seisuga.

4. Korraldusasutus koordineerib teabe, avalikustamise ja läbipaistvuse nõuetega seotud ülesandeid käesoleva määruse artikli 24 lõigete 1 ja 3 kohaselt.

Erandina käesoleva määruse artiklist 25 vastutab korraldusasutus teavitus- ja teabevahetustegevuse eest, nagu on sätestatud määruse (EL) nr 1303/2013 artiklites 115 ja 116.

Artikkel 43

Rahastamiskõlblikkus ja kestus

1. Erandina käesoleva määruse artikli 15 lõikest 1 võib kulusid rahastada IPA II piiriülese koostöö rahastamisvahendist, kui

a) ►C1 need on tekkinud liikmesriigist pärit abisaajal ja need on makstud vahemikus 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2023 või ◄

b) need on tekkinud IPA II abisaajariigist pärit makse saajal ja need on makstud pärast piiriülese koostöö programmi esitamist.

2. Lisaks käesoleva määruse artikli 15 lõikes 2 sätestatud eeskirjadele ei toetata IPA II piiriülese koostöö rahastamisvahendist järgmist:

a) võlaintress;

b) käibemaks, välja arvatud juhul, kui seda ei kaeta riiklike käibemaksu käsitlevate õigusaktide alusel;

c) tuumajõujaamade dekomisjoneerimine ja ehitamine;

d) investeeringud kasvuhoonegaaside vähendamisse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ ([1]) I lisa reguleerimisalasse kuuluvate meetmete raames;

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/87/EÜ, 13. oktoober 2003, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT L 275, 25.10.2003, lk 32).

▼B

e) tubaka ja tubakatoodete valmistamine, töötlemine ja turustamine;

f) raskustes olevad ettevõtted, mis on sellisena määratletud liidu riigiabi eeskirjades;

g) investeeringud lennujaamade infrastruktuuri, välja arvatud juhul, kui tegemist on keskkonnakaitsega või see toimub koos negatiivse keskkonnamõju leevendamiseks või vähendamiseks vajalike investeeringutega.

Erandina käesoleva määruse artikli 15 lõikest 2 on IPA II piiriülese koostöö abi raames rahastamiskõlblik hoonestamata või hoonestatud maa ost summas kuni 10 % asjaomase tegevuse rahastamiskõlblikest kogukuludest. Mahajäetud maa-alade ja varem tööstuslikult kasutusel olnud alade puhul, millel asuvad hooned, tõstetakse seda piirangut 15 %ni. Erandkorras ja nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võib seda piirangut tõsta kõrgemale vastavatest eelnimetatud protsentidest seoses keskkonnakaitsemeetmetega.

3. IPA II abi jaoks ei valita tegevust, mis on füüsiliselt lõpetatud või täielikult rakendatud enne, kui abisaaja on korraldusasutusele esitanud taotluse rahastamise saamiseks piiriülese koostöö programmist, sõltumata sellest, kas abisaaja on kõik seonduvad maksed teinud.

4. Toetustega seoses kohaldatakse määruse (EL) nr 1303/2013 artiklit 61, artikli 65 lõikeid 4 ja 6–9 ja 11, artikleid 66–68 ja artikli 69 lõikeid 1 ja 2 ning artiklit 71.

5. Lisaks käesoleva määruse artikli 6 lõikele 2 sätestatakse käesoleva peatüki piiriülese koostöö programmide rahastamislepingutes asjaomase piiriülese koostöö programmi suhtes kohaldatavate rahastamiskõlblikkuse eeskirjade hierarhia kooskõlas määruse (EL) nr 1299/2013 artiklis 18 sätestatud põhimõtetega.

6. Tööjõukulude suhtes kohaldatakse ka määruse (EL) nr 1299/2013 artiklit 19.

Artikkel 44

Asukohast sõltuv rahastamiskõlblikkus

1. Lõigetes 2 ja 3 osutatud erandiga hõlmatud tegevused asuvad programmipiirkonnas, mis sisaldab osalejariikide territooriumi osa, nagu on sätestatud asjaomases piiriülese koostöö programmis (edaspidi „programmipiirkond”).

2. Korraldusasutus võib nõustuda sellega, et kõik või osa tegevusest rakendatakse väljaspool programmipiirkonda, eeldusel et täidetud on kõik järgmised tingimused:

a) tegevus on programmipiirkonna jaoks kasulik;

b) programmipiirkonnast väljaspool teostatavale tegevusele eraldatav kogusumma ei ületa 20 % liidu toetusest programmi tasandil;

▼B

c) tegevusega seotud haldust, kontrolli ja auditit puudutavad korraldus- ja auditeerimisasutuste kohustused täidavad piiriülese koostöö programmi asutused või sõlmitakse asjakohased lepingud selle liikmesriigi või kolmanda riigi asutustega, kus tegevust rakendatakse.

3. Tehnilist abi, reklaamitegevust ja suutlikkuse suurendamist puudutava tegevuse puhul võivad kulud tekkida väljaspool programmipiirkonda, tingimusel et lõike 2 punktides a ja c sätestatud tingimused on täidetud.

Artikkel 45

Riigihanked

1. Abisaajate sõlmitavate teenus-, tarne- ja töölepingute puhul peavad hankemenetlused olema kooskõlas määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 teise osa IV jaotise 3. peatükiga ja delegeeritud määruse (EL) nr 1268/2012 teise osa II jaotise 3. peatükiga, mida kohaldatakse kogu programmipiirkonnas, nii liikmesriigi kui ka IPA II abisaajariigi/-riikide territooriumil.

2. Tehnilise abi tegevusega seotud spetsiifilise eelarveeraldise raames korraldusasutuse sõlmitavate teenus-, tarne- ja töölepingute puhul võivad korraldusasutuse kohaldatavad hankemenetlused olla lõikes 1 viidatud või siseriiklikus õiguses sätestatud hankemenetlused.

Artikkel 46

Finantsjuhtimine, kulukohustustest vabastamine, raamatupidamise aastaaruande kontrollimine ja heakskiitmine, raamatupidamiskontode sulgemine ja finantskorrektsioonid

1. Eelarveliste kulukohustuste puhul kohaldatakse määruse (EL) nr 1303/2013 artiklit 76.

2. Maksete puhul kohaldatakse määruse (EL) nr 1303/2013 artikleid 77–80, 82–83, 129–132, 134–135 ja 142. Lisaks kohaldatakse määruse (EL) nr 1299/2013 artikli 27 lõiget 1 ühele kontole tehtavate maksete kohta. Euro kasutamise puhul kohaldatakse määruse (EL) nr 1299/2013 artiklit 28.

3. Pärast komisjoni otsust, millega piiriülene programm heaks kiidetakse, teeb komisjon ühekordse eelmakse.

Eelmakse suurus moodustab 50 % programmiga seotud esimesest kolmest eelarvelisest kulukohustusest.

Eelmakse summa võidakse maksta kahe osamaksena, lähtudes vajaduse korral eelarvevajadustest.

Kui piiriülese koostöö programmiga seotud maksetaotlust ei ole saadetud 24 kuu jooksul alates kuupäevast, millal komisjon tegi esimese eelmakse, makstakse kogu eelmaksena tasutud summa komisjonile tagasi.

4. Kulukohustustest vabastamise puhul kohaldatakse määruse (EL) nr 1303/2013 artikleid 86–88 ja 136.

▼B

5. Raamatupidamise aastaaruannete kontrollimise, heakskiitmise ja raamatupidamiskontode sulgemise puhul kohaldatakse määruse (EL) nr 1303/2013 artikleid 84 ja 137–141.

6. Finantskorrektsioonide ja tagasinõudmiste puhul kohaldatakse määruse (EL) nr 1303/2013 artiklit 85, artikli 122 lõiget 2 ja artikleid 143–147. Kohaldatakse ka määruse (EL) nr 1299/2013 artikli 27 lõikeid 2 ja 3.

Artikkel 47

Haldus- ja kontrollisüsteemid ning audit

1. Haldus- ja kontrollisüsteemide üldpõhimõtetega seoses kohaldatakse määruse (EL) nr 1303/2013 artiklit 72 ja artikli 122 lõikeid 1 ja 3.

2. Komisjoni ja auditeerimisasutuste koostöö puhul kohaldatakse määruse (EL) nr 1303/2013 artiklit 128.

3. Piiriülese koostöö programmide proportsionaalse kontrolli puhul kohaldatakse määruse (EL) nr 1303/2013 artiklit 148.

Artikkel 48

Piiriülese koostöö programmide lõpetamine/katkestamine

1. Kui mitte ükski osalevatest IPA II abisaajariikidest ei ole programmi vastuvõtmise aastale järgneva aasta lõpuks sõlminud rahastamislepingut, siis katkestab komisjon piiriülese koostöö programmi.

Juba eraldatud Euroopa Regionaalarengu Fondi aastased osamaksed jäävad kättesaadavaks nende tavalise kasutusperioodi vältel, kuid nendega saab katta vaid asjaomastes liikmesriikides võetavaid meetmeid ja seda juhul, kui vastav leping on sõlmitud enne komisjoni katkestamisotsust. Korraldusasutus esitab komisjonile lõpparuande kolme kuu jooksul pärast lepingute lõpetamist, mis toimub kooskõlas lõigetega 2 ja 3.

2. Kui piiriülese koostöö programmi ei saa rakendada osalejariikidevahelistes suhetes esile kerkivate probleemide tõttu ja muudel nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, võib komisjon otsustada programmi katkestada enne ette nähtud tegevusperioodi lõppemise tähtaega ühise seirekomisjoni taotlusel või enda algatusel pärast ühise seirekomisjoniga konsulteerimist.

Kui programm on katkestatud, esitab korraldusasutus lõpparuande kuue kuu jooksul pärast komisjoni otsust. Pärast varasemate eelmaksete kontrollimist teeb komisjon lõppmakse või väljastab vajaduse korral sissenõudekorralduse. Komisjon vabastab ka järelejäänud kulukohustuste jäägi.

Alternatiivina võib komisjon otsustada vähendada eraldist programmi üldmaksumuse suhtes kooskõlas artikli 31 lõikega 5.

3. Euroopa Regionaalarengu Fondi kulukohustustega sidumata toetus, mis vastab aastastele maksetele, mida ei ole veel kinnitatud, või aastastele maksetele, mis on kinnitatud ja vabastatud täielikult või osaliselt sama eelarveaasta jooksul ega ole teistesse sama kategooria väliskoostöö

▼B

programmidesse üle kantud, eraldatakse lõigetes 1 ja 2 viidatud juhtudel liidusisestele piiriülese koostöö programmidele kooskõlas määruse (EL) nr 1299/2013 artikliga 4.

IPA II abi, mis vastab aastastele maksetele, mida ei ole veel kinnitatud, või aastastele maksetele, mis on kinnitatud ja vabastatud täielikult või osaliselt sama eelarveaasta jooksul, kasutatakse teiste IPA II raames rahastamiskõlblike programmide või projektide rahastamiseks.

III PEATÜKK

Piiriülene koostöö IPA II abisaajariikide vahel või IPA II abisaajariikide ja Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendi kohaldamisalasse jäävate riikide vahel

Artikkel 49

Programmitöö

1. Piiriülese koostöö programm koostatakse kooskõlas komisjoni esitatud programmi näidisega, osalejariigid koostavad selle ühiselt ja see esitatakse komisjonile elektrooniliselt.

2. Piiriülese koostöö programmid sisaldavad prioriteetseid teemavaldkondi kooskõlas artikliga 29.

Artikkel 50

Tehniline abi

Tehnilisele abile eraldatava IPA II abi summa on piiratud 10 %ga piiriülese koostöö programmile eraldatud kogusummast.

Artikkel 51

Rakendusviisid

1. Artikli 27 punktides b ja c osutatud piiriülese koostöö programme rakendatakse otsese või kaudse eelarve täitmise kaudu.

2. Piiriülese koostöö programme haldab üks tellija, nagu see on kindlaks määratud komisjoni rakendusotsuses, millega asjaomane piiriülese koostöö programm heaks kiidetakse.

Artikkel 52

Struktuurid ja asutused

1. Piiriülese koostöö programmide haldamises IPA II abisaajariikides osalevad järgmised struktuurid:

a) artiklis 4 osutatud piiriülese koostöö programmis osalevate riikide riiklikud IPA koordinaatorid ja vajaduse korral territoriaalse koostöö koordinaatorid;

▼B

b) kui piiriülese koostöö programmi rakendatakse kaudse eelarve täitmise kaudu, siis selle osaleva IPA II abisaajariigi artiklis 7 osutatud siseriiklik eelarvevahendite käsutaja ja haldusstruktuur, kus asub tellija;

c) kõigi osalejariikide tegevstruktuurid, kes teevad programmitöö ja asjaomase piiriülese koostöö programmi rakendamisel tihedat koostööd. Kaudse eelarve täitmise korral hõlmab tegevstruktuur ka tellijat;

d) kui piiriülese koostöö programmi rakendatakse kaudse eelarve täitmise kaudu, siis artikli 7 lõikes 3 osutatud auditeerimisasutus. Kui tal ei ole volitusi täita artiklis 12 sätestatud ülesandeid, siis aitab teda audiitorite rühm, kuhu kuulub iga piiriüleses koostöö programmis osaleva riigi esindaja.

2. IPA II abisaajariigid ja piiriülese koostöö programmis osalevad Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendi kohaldamisalasse kuuluvad riigid loovad ühise seirekomisjoni, mis täidab ka artiklis 19 osutatud valdkondliku seirekomisjoni rolli.

3. Luuakse ühine tehniline sekretariaat komisjoni, tegevstruktuuride ja ühise seirekomisjoni abistamiseks.

4. Nende struktuuride rollid ja vastutus määratakse kindlaks käesoleva määruse artiklis 5 osutatud raamlepingus.

5. Kaudse eelarve täitmise raames sõlmivad osalejariigid kahepoolse kokkuleppe, kus sätestatakse igaühe kohustused asjaomase piiriülese koostöö programmi rakendamisel. Sellise kahepoolse kokkuleppe miinimumnõuded määratakse kindlaks artiklis 5 osutatud raamlepingus.

Artikkel 53

Tegevuse valik

1. Piiriülese koostöö programmi raames välja valitud tegevusel peab olema selge piiriülene mõju ja kasu.

2. Piiriülese koostöö programmi tegevuse valib tellija välja kogu rahastamiskõlblikku piirkonda hõlmavate konkursikutsete kaudu.

3. Osalejariigid võivad valida tegevuse ka väljaspool konkursikutset. Sellisel juhul nimetatakse tegevust konkreetselt artiklis 49 viidatud piiriülese koostöö programmis.

4. Piiriülese koostöö jaoks valitud tegevus hõlmab abisaajaid vähemalt kahest osalejariigist. Abisaajad teevad tegevuse arendamisel ja rakendamisel koostööd. Lisaks teevad nad koostööd kas tegevuse tarvis töötajaid või rahalisi vahendeid või mõlemaid eraldades.

5. Tegevust võib rakendada ka ühes osalejariigis, tingimusel et piiriülene mõju ja kasu on tõendatud.

▼B

Artikkel 54

Abisaajad

1. Artikli 27 punktis b osutatud piiriülese koostöö programmi puhul asuvad abisaajad IPA II abisaajariigis. Artikli 27 punktis c osutatud piiriülese koostöö programmi puhul asuvad abisaajad IPA II abisaajariigis või Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendi kohaldamisalasse kuuluvas riigis.

2. Kõik ühes konkreetses tegevuses osalevad abisaajad määravad ühe abisaaja peamiseks abisaajaks.

3. Peamine abisaaja vastutab kogu tegevuse finantsilise rakendamise eest, jälgib, et tegevust rakendatakse kooskõlas lepingus sätestatud tingimustega, ning kehtestab koos teiste abisaajatega korra tegevusele eraldatud vahendite usaldusväärse finantsjuhtimise tagamiseks, sealhulgas alusetult makstud summade tagasinõudmise kord.

VII JAOTIS

PÕLLUMAJANDUS JA MAAELU ARENG

Artikkel 55

Maaelu arengu programmide erisätted

1. Põllumajanduse ja maaelu arengu poliitikavaldkonda kuuluvad maaelu arengu programmid koostatakse riigi tasandil, neid valmistavad ette IPA II abisaajariigi määratud asjaomased asutused ja need esitatakse komisjonile pärast huvitatud isikutega konsulteerimist.

2. IPA II abisaajariigid rakendavad maaelu arengu programme kaudse eelarve täitmise alusel kooskõlas määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 58 lõikega 1 ja neist programmidest rahastatakse valitud meetmete liike, nagu on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1305/2013 ([1]).

3. Kooskõlas artikliga 10 loodavad tegevstruktuurid koosnevad maaelu arengu programmide puhul järgmistest tihedas koostöös tegutsevatest eraldi asutustest:

a) korraldusasutus, mis on riigi tasandil tegutsev avalik-õiguslik asutus ning mis vastutab asjaomase programmi ettevalmistamise ja rakendamise eest, sealhulgas meetmete valiku ja avalikustamise, koordineerimise, hindamise, järelevalve ja aruandluse eest, ning mida juhib ainuisikulise vastutusega kõrge ametnik, ja

b) IPA maaelu arengu agentuur, millel on liikmesriikides asuvate makseasutustega sarnased ülesanded, mis tähendab vastutust

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1305/2013, 17. detsember 2013, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 487).

▼B

avalikustamise, projektide valimise ning eelarveliste kohustuste ja maksete lubamise, kontrollimise ja raamatupidamise ning maksete tegemise eest.

4. Erandina artikli 15 lõikest 1 võivad rahastamiskõlblikud olla maaelu arengu programmide ettevalmistamist toetava tehnilise abi ning haldus- ja kontrollisüsteemide loomise kulud, mis tekivad enne maaelu arengu programmi heakskiitva komisjoni otsuse vastuvõtmist, kuid mitte enne 1. jaanuari 2014.

5. Kui avaliku sektori kulude osa määratakse protsendina investeeringu kõigist rahastamiskõlblikest kuludest, siis ei võeta arvesse riiklikku abi nende laenude kasutamiseks, mis eraldatakse ilma liidu rahastuseta, nagu on sätestatud määruse (EL) nr 231/2014 raames.

6. Maaelu arengu investeerimisprojektid jäävad liidu rahastamise raames rahastamiskõlblikuks, tingimusel et neisse ei tehta olulisi muudatusi viie aasta jooksul pärast tegevstruktuuri tehtud lõppmakset.

VIII JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 56

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2014.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.